

52/05.01.2018

2013
2012-2017

Bp 518/29.12.2017

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice*, inițiată de domnul senator PSD Emanoil Savin împreună cu parlamentari PSD, ALDE, UDMR, PMP, (Bp. 518/2017).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 5 din *Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr.51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii unor prevederi derogatorii de la legislația în vigoare privind regimul fondului forestier și al unor zone protejate.

Totodată, se propune și abrogarea unor prevederi referitoare la: sistemul indicatorilor de performanță ai serviciilor publice; obligația autorităților administrației publice locale de a iniția procedura de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii cu cel puțin 6 luni înainte de încetarea contractelor în curs; aprobarea de către autoritățile deliberative ale Unităților Administrativ Teritoriale a prelungirii, în condițiile legii, a unor contracte de delegare a gestiunii, prin act adițional încheiat între operatori și Unitățile Administrativ Teritoriale, precum și între operatorii regionali și asociațiile de dezvoltare intercomunitară.

Bp 518/2017

II. Propuneri și observații

1. Semnalăm că, prin măsurile propuse la **pct.1-3** din inițiativa legislativă, se intenționează instituirea unor reglementări speciale cu privire la „*ocuparea temporară*” a unor terenuri din fondul forestier național, prin introducerea de noi facilități „*prin derogare*,” de la prevederile art. 42 alin. (1) lit. a)-c) din *Codul Silvic*, precum și cu privire la „*Scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național*”.

Astfel, apreciem că este necesară reanalizarea/reformularea măsurilor/dispozițiilor preconizate, întrucât, pe de o parte, prevederile privind „*Ocuparea temporară*” a terenurilor respective nu ar putea fi comasate cu prevederile privind „*Dreptul de trecere*” (care se exercită pe toată durata existenței infrastructurii/sistemelor de utilități proprietate publică a unităților administrativ teritoriale), astfel cum se propune în completarea art. 5 alin. (10) - fiind noțiuni distincte – iar, pe de altă parte, din proiect trebuie să rezulte - cu claritate - facilitățile/elementele de noutate preconizate, în corelare cu prevederile *Codului Silvic* și ale *Codului civil*, eliminându-se prevederile care excedează obiectului de reglementare al *Legii nr.51/2006*.

2. Referitor la **pct. 1** din inițiativa legislativă, prin care se propune modificarea art. 5 alin. (10), precizăm că este necesar să se asigure reglementarea prevederilor/facilităților privind „*ocuparea temporară*” în mod distinct de reglementarea privind „*Dreptul de trecere*”, neputându-se face confuzie între acestea.

În acest sens, menționăm că art. 27 alin. (2) din *Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată*, reglementează faptul că „*Dreptul de trecere pentru utilități asupra terenurilor afectate de lucrările de execuție, rehabilitare, întreținere și exploatare a sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare se exercită pe toată durata existenței acestor sisteme*”, „*cu titlu gratuit*”, în cazul terenurilor aparținând proprietății publice/private a statului/unităților administrativ teritoriale, și respectiv, „*cu justă despăgubire*”, în cazul terenurilor aparținând unor persoane fizice/juridice de drept privat.

3. În ceea ce privește **pct. 2** din inițiativa legislativă, propunem următoarea formulare a art. 5 alin. (10) lit. a):

„*a) cu titlu gratuit, în cazul terenurilor aparținând proprietății publice sau private a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, cu*

excepția terenurilor forestiere pentru care se aplică scutirile prevăzute la alin. (14);”

4. La **pct. 3** din inițiativa legislativă, prin care se introduce un nou alineat, **alin. (13)**, potrivit căruia „*Realizarea (...) modernizarea sistemelor de utilități publice*” de către unitățile administrativ teritoriale „*vizează din punct de vedere al protecției mediului, asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor*”, semnalăm că nu are caracter de normă dispozitivă în sensul art. 38 din *Legea nr.24/2000*¹, excedând reglementărilor art. 5, și fiind, totodată, neclar și redundant, scopul și destinația „*sistemelor de utilități publice*”, respectiv ale infrastructurii proprietate publică a unităților administrativ teritoriale, fiind clare și pe larg reglementate în cuprinsul *Legii nr.51/2006* și al tuturor legilor speciale vizând infrastructurile aferente fiecărui serviciu comunitar/de utilitate publică (inclusiv: *Legea nr. 230/2006*², *Legea nr. 241/2006*³, *Legea nr. 92/2007*⁴ etc.).

Precizăm că prevederile părții introductive a noului alin. (14) al art. 5, potrivit căruia „*Ocuparea temporară a terenurilor (...), având ca beneficiar o unitate administrativ-teritorială sau o instituție publică se face astfel:*” sunt echivoce/insuficient de clare, întrucât, din formularea respectivă, pe de o parte, ar rezulta intenția de reglementare exhaustivă a ocupării temporare a terenurilor vizate, în condițiile în care scopul prevederilor art. 5 din *Legea nr.51/2006* îl constituie doar eventualele facilități preconizate, prin derogare de la prevederile *Codului silvic*, iar, pe de altă parte, nu este clar la ce „*instituție publică*” s-ar face referire în text, în mod alternativ cu unitățile administrativ teritoriale, de vreme ce acestea din urmă sunt proprietarul terenurilor respective.

Semnalăm că textul propus la lit. a) a noului alin. (14) al art. 5, prin care se prevede că „*aprobarea pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere se emite pe toată durata de execuție și existență a sistemelor de utilități publice, prin derogare de la prevederile art.39 alin. (2) din (...) Codul silvic*” (derogare vizând durata de maxim 10 ani, cu posibilitatea prelungirii), este neclar, în condițiile în care, pe de o parte, nu rezultă cum s-ar mai putea face vorbire de „*ocupare temporară*” a „*terenurilor forestiere*”, în contextul în care, pe de o parte, termenele (mari), prevăzute în *Codul silvic*, sunt considerate insuficiente, iar ocuparea „*temporară*” se

---

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

² a serviciului de iluminat public, cu completările ulterioare;

³ a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, republicată;

⁴ a serviciilor de transport public local, cu modificările și completările ulterioare.

propune pe durata execuției/existenței infrastructurii aferente respectiv, pe durată nedeterminată, iar, pe de altă parte, în raport cu specificul infrastructurii (de ex., în cazul drumurilor de interes local/județean, ori al gărilor fluviale etc., care constituie infrastructura aferentă transportului public local), nu rezultă cum s-ar mai putea păstra destinația terenurilor respective ca „forestiere”, de vreme ce terenurile respective devin aferente executării/funcționării infrastructurii, în raport cu destinația acesteia.

În ceea ce privește **lit. e) a noului alin. 14 al art. 5**, prin care se prevede că „*pentru terenurile forestiere aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice, chiria și contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, datorate potrivit legii se stabilesc prin înțelegere cu proprietarul terenului forestier*”, semnalăm că, de vreme ce obiectul art. 5 din *Legea nr. 51/2006* vizează facilitățile de la plata unor obligații bănești datorate în cazul terenurilor proprietate publică/privată a statului/unităților administrativ teritoriale aflate în fondul forestier, celelalte prevederi privind obligațiile legale/sumele datorate pentru terenurile din fondul forestier care aparțin persoanelor fizice/juridice de drept privat excedează *Legii nr. 51/2006*, fiind supuse, în continuare, prevederilor *Codului silvic* și în completare prevederilor *Codului Civil*.

De altfel, din formularea preconizată nu e clară nici intenția de reglementare referitoare la sumele „*datorate potrivit legii*”, dar care „*se stabilesc prin înțelegere*” („*înțelegere*” prin care, de ex., unitățile administrativ teritoriale nu ar putea proceda, în mod arbitrar, la utilizarea fondurilor publice).

De asemenea, la **noul alin. (15)**, referitor la lucrările care au „*ca beneficiar*”, în mod alternativ, o unitate administrativ teritorială sau „*o instituție publică*” și care „*se pot realiza și prin scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național, cu compensare cu terenuri, în condițiile legii*”, pentru care „*Scoaterea definitivă a terenurilor din fondul național se face astfel*” se mențin, în mod corespunzător, observațiile semnalate pentru lit. a)-e) de mai sus, inclusiv sub aspecte privind neclaritatea unor prevederi ale acestora.

Totodată, la **noul alin. (16) al art. 5**, prin care se propune: „*Scoaterea definitivă și ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier național necesare realizării (...) sistemelor de utilități publice este permisă inclusiv pentru suprafețele cuprinse în zona de protecție strictă, zona de protecție integrală și zona de conservare durabilă a ariilor naturale protejate, precum și pentru suprafețele incluse în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România ori care*

întrunesc criteriile și indicatorii pentru includerea în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România”, nu rezultă și reglementările de la care s-ar intenționa derogările în acest sens (potrivit art. 63 din Legea nr. 24/2000) și procedurile vizate.

Astfel fiind, se impun clarificările/corelările aferente, ținând seama inclusiv de dispozițiile art. 26 și 27 din *Codul silvic* și de legile speciale în vigoare, în condițiile în care, de ex., potrivit art. 26 din *Codul silvic*, pădurile incluse în *Catalogul național* menționat anterior, pot face parte inclusiv din „*Patrimoniul Mondial UNESCO*”, astfel că, prin noul alineat preconizat, nu s-ar putea deroga de la ansamblul legislației în vigoare prin care se asigură protecția specială a acestora.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative cu propunerile și observațiile de la pct. II.**

Cu stimă,

Mihai TUĐOȘE
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului